

तदहं ज्ञातुमिच्छामि दण्ड उत्पद्यते कथं । किञ्चास्य पूर्वं जागर्त्ति किं वा परममुच्यते ।
 कथं क्षत्रियसंस्थश्च दण्डः सम्प्रत्यवस्थितः । ब्रूहि मे सुमहाप्राज्ञ ददास्याचार्य वेतनं ।
 ॥ वसुहोम उवाच ॥ शृणु राजन् यथा दण्डः सम्भूतो लोकसंग्रहः । प्रजाविनयरक्षार्थं धर्मस्थात्मा सनातनः ।
 ब्रह्मा यियक्षुर्भगवान् सर्वलोकपितामहः । अस्मिन् नात्मनस्तुल्यं ददर्शति हि नः श्रुतं ।
 स गर्भं शिरसा देवो बज्रवर्षाण्यधारयत् । पूर्णं वर्षसहस्रे तु स गर्भः क्षुवतोऽपतत् ।
 स क्षुपो नाम सम्भूतः प्रजापतिररिन्दम । अस्मिन्नासीन्महाराज यज्ञे तस्य महात्मनः ।
 तस्मिन् प्रवृत्ते सत्रे तु ब्रह्मणः पार्थिवर्षभ । दृष्टरूपप्रधानत्वाद्दण्डः सोऽन्तर्हितोऽभवत् ।
 तस्मिन्नन्तर्हिते चापि प्रजानां सङ्करोऽभवत् । नैव कार्यं नवाऽकार्यं भोज्याभोज्यं न विद्यते ।
 पेयापेये कुतः सिद्धिर्हिमन्ति च परस्परं । गम्यागम्यं तदा नासीत् स्वं परस्वञ्च वै समं ।
 परस्परं विलुप्यन्ति सारमेया यथामिषं । अबलान् बलिनो घ्नन्ति निर्भर्यादमवर्त्तत ।
 ततः पितामहो विष्णुं भगवन्तं सनातनं । संपूज्य वरदं देवं महादेवमथाब्रवीत् ।
 अत्र त्वमनुकम्पां वै कर्तुमर्हसि केशव । सङ्करो न भवेदत्र यथा तद्वै विधीयतां ।
 ततः स भगवान् ध्यात्वा चिरं शूलवरायुधः । आत्मानमात्मना दण्डं ससृजे देवसत्तमः ।
 तस्माच्च धर्मचरणान्नीतिर्देवी सरस्वती । ससृजे दण्डनीतिं सा त्रिषु लोकेषु विश्रुता ।
 भूयः स भगवान् ध्यात्वा चिरं शूलवरायुधः । तस्य तस्य निकायस्य चकारैकैकमीश्वरं ।
 देवानामीश्वरञ्चक्रे देवं दशशतेक्षणं । यमं वैवस्वतञ्चापि पितृणामकरोत् प्रभुं ।
 धनानां राजसानाञ्च कुबेरमपि चेश्वरं । पर्वतानां पतिं मेरुं सरिताञ्च महोदधिं ।
 अपां राज्येऽसुराणाञ्च विदधे वरुणं प्रभुं । मृत्युं प्राणेश्वरमथा तेजसाञ्च ऊताशनं ।
 रुद्राणामपि चेशानं गोप्तारं विदधे प्रभुं । महात्मानं महादेवं विशालाक्षं सनातनं ।
 वशिष्ठमीशं विप्राणां वसूनां जातवेदसं । तेजसां भास्करञ्चक्रे नक्षत्राणां निशाकरं ।
 वीरुधामंशुमन्तञ्च भूतानाञ्च प्रभुं वरं । कुमारं द्वादशभुजं स्कन्दं राजानमादिशत् ।
 कालं सर्वेशमकरोत् संहारविनयात्मकं । मृत्योश्चतुर्विभागस्य दुःखस्य च सुखस्य च ।
 ईश्वरः सर्वदेवस्तु राजराजो नराधिपः । सर्वेषामेव रुद्राणां शूलपाणिरिति श्रुतिः ।
 तमेनं ब्रह्मणः पुत्रमनुजातं क्षुपं ददौ । प्रजानामधिपं श्रेष्ठं सर्वभूतभृतामपि ।
 महादेवस्ततस्तस्मिन् वृत्ते यज्ञे यथाविधि । दण्डं धर्मस्य गोप्तारं विष्णवे सत्कृतं ददौ ।
 विष्णुरङ्गिरसे प्रादादङ्गिरा मुनिसत्तमः । प्रादादिन्द्रमरीचिभ्यां मरीचिर्भगवे ददौ ।
 भृगुर्ददावृषिभ्यस्तु दण्डं धर्मसमाहितं । अथ यो लोकपालेभ्यो लोकपालाः क्षुपाय च ।
 क्षुपस्तु मनवे प्रादादादित्यतनयाय च । पुत्रेभ्यः श्राद्धदेवस्तु सूक्ष्मधर्मार्थकारणात् ।
 विभज्य दण्डः कर्त्तव्यो धर्मेण न यदृच्छया । दुष्टानां निग्रहे दण्डो हिरण्यं वाह्यतः क्रिया ।
 व्यङ्ग्यत्वं शरीरस्य बधो नाल्पस्य कारणात् । शरीरपीडास्तास्ताश्च देहत्यागो विवासनं ।

४४८०

४४८१

४४८२

४४८३

४४८४

४४८५